

BORSSZEM JANKÓ

A SÜN.



Megtűszkölük, de nem mernek hozzá nyulni.

Danczigi levelek.

Danczig. (Eredeti tudósítás.) A czár ideérkezése előtt kétféle terv létezett az uralkodó személyének bátorsága végett. Egyik abból állt, hogy 20,000 főnyi kozákság buvárharangokba bujva, őrizze az utat a nihilista merényletektől; a másik meg, hogy III. Sándor léghajón szálljon ide. Mindkettő kivihetetlennek bizonyult. Majd egy harmadik eszme merült fel, kitudni a lakosság s a kikötőben tartózkodó idegenek politikai hitvallását. E végre gyóntató auditorok hozattak javaslatba. De ez a terv is dugába dőlt. Majd a hypnotizáló Hansent ajánlották, hogy keze alatt az álomba merített közönség kifeccsege a gondolatait. A jó terv későn érkezett, mert Hansen ur közben megházasodván, akaraterejét elvesztette.

Danczig. (Eredeti tudósítás.) E pillanatban értesülök a nagy ujságról, hogy a czár nem hajón érkezik. A nihilisták félrevezetése céljából a yacht ugyan a tengeren teszi meg az utat, de maga az uralkodó női áruházban és vasuton fog ide jönni, még pedig 3. osztályu kocsiban.

Danczig. (Eredeti tudósítás.) Az utolsó levelemben említett terv is füstbe ment. Biztosabbnak tartják, hogy a czár ugyan hajón utazzék, de azalatt egy az ő arczára maszkírozott kitömött alak (automata, mely köszönetni és leereszkedőleg mosolyogni tud) fog Pétervár utczáin kozákkisérlet mellett végig kocsikázgatni. Remélik, hogy ez a mód a nihilistákat tökéletesen összezavarja.

Danczig. (Eredeti tudósítás.) Még semmi sincs elhatározva. A czár egyre olvassa egyenruhájának gombjait: menjen-é, ne menjen-e? Tízszor jött ki a »menjek«, kilencszer a »ne menjek«. Folytonos ki- és bepakkolás. Ignatieff azt javasolta, hogy tegyen a czár úgy, mintha Krimbe utaznék, induljon is el, a legközelebbi állomáson pedig forduljon a vonat be Németország felé, aztán két állomás után hagyja el a vonatot és tegyen meg pár mértföldet gyalog mint vanderpurs, utóbb lóháton, később kocsin, végül léghajón. Csak ily módon játszható ki az éber nihilismus. A czár a sok tanácstól oly ideges lett, hogy Ignatieffet kidobta külügyminiszternek és elkesezve felült a yachtra.

Danczig. (Eredeti tudósítás.) A császárok találkozásánál a berlini udvari színház két jeles tagja a családásig bőven eljátszván: ő felségeik az udvari ebédnek látszó üres edényeket az Artus-palotából a kórházba, onnan meg a halszáritóba hordatván, sikerülten rászédtek az éhes nihilistákat, míg a fejedelmek a neufahrwasseri hid alatt nagyokat nevetve költötték el a gazdag menut. Bismarck maga, batyus zsidónak öltözködve, harsány »handlé!« kiáltásaival terelte el a hidról a figyelmet. Míg a danczigiak a két színész-császárt éltették, azalatt Sándor czár, mint kalauz csipkedte ki a Pétervár felé

rohanó vonat utasainak jegyeit, Vilmos császár pedig tüzoltó parancsnok egyenruhájában oltotta ki a város ablakában a veszedelmes gyertyákat. Így folyt le simán az entrevue.

Távirat.

— A Landes-Commando iroda vezetőjének Budán. —

Miskolcz, szept. 15. »P. Lloydot« ezentul ne küldjék utánam. Nagyon tulzó. Inkább valami mérsékelt lapot. P. a »Függetlenségét.«

B. Edelsheim-Gyulay.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)



A Németországban öldözött zsidók még nem lehetik elég nagy mártiriomban, amit következtetem abul o körölményből, hojd nálunk még sok zsidók beszélnek németül.

Nem elegendő hojd tartjuk mi magunk manöver, még ellenünk is manővrozzák. Én todni illik a német-moszka találkozást ottóbbinak declarirozok.

A hármás szüvetség alatt küzünségesen aztat értenek, ha a német a szövé, a muszka a fonyó és mink vadjonk a légy.

Már van ed esztendő, hoid alvasok arrul a Fráter-Kepes sajtóproceszrul. Kölömös, hoid azóta még mindig nem lete Páter-Kepes sajtóprocesz.

Soha se nem tottam, mi az a »százados jólőség« ami van német és magyar küzte. Hanem mióta történte ez a dalag a Lendl százados órral, mast már tudom, hoid mi a »százados jólőség.«

Legjoban gazdálkodik a hadőjdminiszter ór. Minden esztendőben van minden miniszternek defecit, csak a hadőjdminiszter exlencznak van mindig plusz.

Alvasok, hoid a herr v. Somoškeoy járja a börzére. Bizamosan gondolja asztat, hoid mivel eczer ol szerencésen járt a Fortunával, majd sikeröl neki másodsor is.

Kölömbözö 3 krajezáros világojságok hozták a Lendl kapitány ortól a fotografí, ami bizemosan ed svindel, mert hiszen anak a kapitán órnak nincsen is arca.

Alvasam az ójságban, hojd a frau v. Wilt énekelte a minop edj szükebb kürlé. No, aztat szeretném én látni, hoid jan sinálta!

A VÁROSMAJORBÓL.

— Saját külön tudósításunk. —



Tegnap délután nagy zsvivaj verte föl a mi rendesen csöndes utcáinkat. Porosz katonát fogtak el, megkötözték s úgy kísérték be Thaisz főkapitány elejébe. Csak konstábler volt; de nem ismertek rá, mert még sohasem láttak.

Börzeviczy W. M. élczei.



gam is egészen jó parthie volnék. (Wo büst Du, reuzendes Künd?)

— Politikám: kormány-parti. Foglalkozásom: tarokk parthie. Kedvencz multságom: landparthie. Birtokom: sa-jóp arti. Ha ezen így végig pillantok, azt találok, hogy utóvégre még ma-

— Garayt azért ünneplik, amit hátrahagyott; engem meg azért, amit félretettem. (*Dunkel aber wahr!*)

— A lapok találgatják, vajjon a német császár az orosz czárral Danzigban vagy Neufahrwasserben fog-e találkozni? Ugy hiszem, hogy akárhol jönnek össze, mindig fognak maradni »im alten Fahrwasser«. (*Abgespült aber nicht unterdrücken gekonnt habend!*)

— Hogy bálványozzák azt a kis lajdinandot! Amit csinálnak vele, igazi Göczeldienst. (*Queraus — retirirt!*)

— Meglátogattam Göczelt. Kezet fogtunk. Vasmarku legény. Göczel von Berlichingen mit der eisernen Hand. (*O Göthe, Vatterleben, verszeuh'!*)

A hazn reményei.

ADTAK pénzt és jó tanácsot
Szegény áldott öregek.
Fülmegy bölcseséget enni
Budapestre a gyerek.
»Anyjukom csak szép csöndesen
Húzzuk össze mi magunk,
Nagyon drága bölcseséget
Eszik ott fõnn a fiunk.«

És lemond a uj ruháról
Bár elkelne, »anyjukom«,
Pecsénye is az asztalra
Alig jön vasárnapon.
»Apjukom«-at a lábáról
A dolog majd leveszi,
De szívesen izzad, fárad,
Hisz a fiáért teszi.

Ez alatt a drága urfi
Budapestre érkezett,
S fölkeresi legelõbb is
A sok régi jó helyet.
Ott a sarki kávéházban
Vigan pörög már a »blatt«,
Ott a régi czimborákra
Nagy örömmel ráakad.

S van dinom-dánom, tivornya,
Egy éj olyan mint a más.
Elsõ este mind feledve
Már a szülõi tanács.
S a pénzt, amit annyi kinnal
Szereztek az öregek :
Pajti, festett képü czondra,
Kártya, cigány eszi meg.

S éji órán a fõváros
Utcáit föl zaj veri :
Részegen üvöltik végig
A haza reményei.
És mikor az utcaseprõ
Reggel munkájára megy,
A piszokban mámorosan
Itt is, ott is hever egy.

Egy egy ismerkedõ estély
Minden estére esik.
Átdevernyázni az éjet,
Nappalt átaludni : chic.
Megy is aztán nyakra-fõre
Haza pénzkérõ levél :
»Drágán él itt meg az ember,
Bármily összevonva él.«

Otthon aztán összeülnek
S szõnek tervre terveket
Az öregek : »Még fiunkból
Bizony minister lehet.
Ó, amit mi rája költünk
S miatta nélkülözünk,
Dús kamattal adja azt meg
Tudományá minékünk.«

*

Szegény hazám, Magyarország!
Nézd meg reményeidet.
Soraikban Bukovayt
Többet lelsz mint eleget.
A magyar nemzet virágja
— Azt rebegi a világ —
Ha virág is, hát csak olyan
Szépséges, »jó mákvirág.«

Ablak-adó.

A pénzügyminiszterium által tervbe vett ablakadó életbe lépte után, következõ átalakulásnak nézünk elé:

1. A vakablak diszre derül.
2. Minthogy az ilyen vak házban setét lesz majd, a szag után járunk.
3. A szegény ember sötétben születik, sötétben hal meg.
4. A »dunkli« nem lesz többé büntetés, mert azt korábban megszokja az ember.
5. A büntetõ törvénykönyv ama §-a, mely a tiltott csókot tárgyazza, hatályon kívül helyeztetik, mert »sötétben szabad a csók.«
6. Az adóvégrehajtó nem lát semmit a hátralékos fél házában, s kénytelen leend hiány-jegyzõkönyvet fölvenni.
7. Az emberek a nagy sötétben lámpáshoz folyamodnak.
8. A pénzügyminiszter kitalálja a lámpás-adót.

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

(Szórul szóra a Jattkaféle autogrammból.)

— A legjobb szõlõt a mély, könnyen felmelegedõ talaj, melynek gyökerei mélyen a talajban elég nedvességet kapnak, — nem szükséges a tápdús altalaj, lehet az kötõrmelek, csupán áthatlan és tul kötött ne legyen — ezek összesen adják.

— A termõfák kezelése abban áll, hogy minden fa körül megássuk a földet. Sokan azt hiszik, hogy a cserebogár így jobban tud bemászni a földbe. Ez áll, azonban õket lerázással tönkre tehetjük. (No, ezeknek aztán ugyancsak örvendhet Bedeõ Albert.)

— Némely hegy oly magas, hogy a havat csak öszvéren lehet lehozni róla.

ELŐFIZETÉS:

egy évre 110 milliő
fél " 32 " pótlék
negyed évre . . . 19 " "

PANGANÉT.

Szerkesztő:

Ritter Donnerschwert
v. Pulverrauch.

Szerk. hivatal: Lendl tér.

— Közlöny mindennemű civíl bagázs de kivált a magyarság és alkotmányának kiirtására. —

Budapest, sept. 16.

Hézagot pótlunk.

Feladatunk: kifejteni . . .

Eh dehogy!

Fejtegessen a professzor! A katona út és vág.

Üssünk és vágiunk!

Elődünk Nagy Sándor, a ki a gordiusi csomót szintén nem fejtette föl, hanem vágta ketté.

Mire valók a civilizisták?

Adózni és kussolni!

Aki másképp cselekszik — annak jaj! Verstanden?

Also habt Acht!

Tessék darnachtartolni magát.

Az eskü és alkotmány.

O

Nulla = semmi.

Ez az eskü!

Ez az alkotmány! A nullát kitöltjük mi ólommal. S akkor golyóbis a neve.

A magyar faj szaporasága.

Hiába állítják a tudósok, hogy a magyarság meddő.

Dehogy az!

Nagyon is szaporodik. Az a tenger »alkotmányos érzelmű« xindli honnan is regratulálnék? Pedig fogynia kellene. A dicső, derék ráczok roppant hibát követtek el 48-ban, hogy szokott nagylelkűségükben magvát nem szakították ennek az egész fajtának.

Támadj föl halottaidból te Jellasiach! És te Knizanics!

Ics-vics! Icsék-vicsék! Zdrahálok, Podbihalok, Krsivichnichek, fel szaporán!

De eljön még az idő, mikor az utolsó magyart az utolsó szerb föl fogja falni. S az utolsó magyar az utolsó szerb orkán fog akadni.

A magyarra ez lesz az ultima ráczió.

A „Panganét“ patröntása.

A hű privadiner.

XXI. FEJEZET.

Tizenhat esztendő barna kis lány
Sirova megy a regement után.

Mariska kétségbe volt esve.

Mért nem szereti Vendel? Vendel, a szép privadiner, akinek az a legmagasztosabb életfeladat jutott, hogy egy lajdinánt csizmáit tisztogathassa.

Ujdonságok.

(Pazarlás.) A tisztai casinóknak lakomák és bálók alkalmával gyertyákat égetnek. Nem volna-e czélszerűbb magyar emberekkel petroleummal végig kenni és úgy illuminálni? Ez szívvidító és étvágygerjesztő látomány is volna egyuttal.*(A költelverés)* ipara Magyarországon hanyatlak. Legjobban bizonyítja ezt az az ékesen szóló tény, hogy a szükséghez képest oly kevés magyar ember akasztatik fel. Sajnos!*(Párisban)* a Jardin d'acclimatationban tűzföldi emberevőket mutogatnak. De meg vannak velők szorulva. A derék vadak ugyanis emberhushoz vannak szokva s az Párisban nem kapható a mészárszékben. Den Leuten kann geholfen werden. Küldjünk oda egy szállítmány magyart.*(India.)* E jeles országban a kasztok még fenállanak. A pária ismeri a tisztelet adóját, melyet a hadi kasztoknak leróni köteles. Ez ország ideálunk. Kasztokat ké-rünk. Kasztibus omnia kaszta!*(A Bumsztí)* pinczében véres verekedés volt. Egy asztalos azt merte állítani, hogy Magyarországnak alkotmánya van, mire egy káplár azt felelte: czurukk czibül! Ezzel az asztalosnak a hadi budget rovására hizlalt hasába rugta a bakancsát, mintegy mutatván, hogy ezt az ő érdekei védésében kénytelen koptatni. A pajtások hozattak is neki pálinkát, kiáltván: »e z az es prit de corps!«

Közgazdaság.

Nincs hasznosabb befektetés a hadi budgetnél.

Ez az egyetlen termékeny investitio. A többi improductio.

Míg Európa ilyen keveset költ a hadi költségekre: a generális urak mindig elégedetlenek lesznek. S ez baj!

Mert vajmi kevesen vannak még a polgárok közt, akik fölérték ésszel, hogy a hadi budget főczélja végre is a manőver és a parádé.

Az emberiség csak akkor fog a kellő magaslatra emelkedni, ha a többi tárczák beolvadnak a hadiba. Mire való pl. egye-

De Vendel nem szólt. Lelkére chlumi kód bocsátkozott.

Gondolatainak majomszerű gyorsasága cserben hagyta.

Mariska egy este fölkereste.

Holdvilágos est volt.

Mariska így szólt Vendelhez:

— Ó Vendelkém, Vendlieskám, mért nem szeretsz te engemet?

És Vendel így felelt:

tem és gymnasium, ha van Wiener Neustadt és egreczér placz?

A katonaság jobban kitanit akármely iskolánál.

Mire való a művészet? Mikor legszébb zene a placzmuzik, legnemesebb épület a kaszárnya, leginpozansabb monumentum az ágyu és legh sznosabb piktura a czéltábla.

HIRDETÉSEK.

GOMBOS KEZTYÜ.

Új találmány. A gomb nem a keztyü nyitján van, hanem az úja hegyén. Fricskázásra fölöttébb alkalmas. Párja 1 frt. Tuczetben olcsóbb.

Blasius Klopfegen

katonai keztyüs.

ÚJ KÖNYV.

K. k. katonai kis káté.

elmés kérdésekben és feleletekben.

Irtá:

Wilhelm Lendl Ritter von Mürghal.

Bő készletben található

Laurenz Gamaschenwedel

k. k. Armeekönyvkereskedőnél.

KITÜNŐ MONOKLI

melyen keresztül minden civíl kutyának látszik.

Tábori látcső

melynek objektívumán is kicsinek látszik még a legnagyobb ellenség is.

Bő készletben tartja

Johann Schauweg

hadi látcsész.

— Hát csakugyan tudni akarod?

— Akarom.

— No jó! szólt Vendel és arczán egy nagy nemes elhatározás hajnala derült fel — gyűlöllek, mert magyar vagy és nektek magyaroknak alkotmányotok van. De ha keresztülviszed, hogy nemzedet lemondjon az alkotmányról — szeretni foglak.

Mégfordult s eltávozott . . .

[Folytatása fölösleges.]

AZ UTCZÁN.



Lendl kapitány (hátról.) Fogjátok el azt az esküszegő Göczelt! Utána!

B. J. (az elfogó tisztelkekhez.) Tévednek uraim! Az egyszeri tolvaj is így cselekedett, hogy ő kiabálta legjobban: »hall's ihm auf!« A bűnös a kapitány ur! Azt csipjék nyakon!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*



legszebb pontján van együtt a Korona, a masamód mamzelek butikora, meg a Tészalón.

— Utazásom előtt öt percczel fogom csak az öregemnek beadni a követelési ívemmet. Az alatt az öt perc alatt nem igen sokat bír lealkudni.

— Általában véve minden első éves balek; csak-hogy a jogász: balek amoro; a medicus: született balek; a bölcsész pedig természetes balek.

— Biz' isten igaza van annak a német költőnek! Lámpással keresnek helyet harmadik univerzitásnak, s nem jut eszükbe, hogy a budapesti belváros

— Olyan potya olcsó egy afféle pótvizsga, hogy azon spekulálok, nem lehetne-e tán részletekre osztani az eredeti vizsgadíjat s azután inkább egyenkint lepótvizsgázni?

— Meglátván az idei süddöket, írja nekem Nasi Miska, sohajjal kellett tapasztalnom, hogy a Szidon kávéház fidoná változott.

— »Ha most is elbuktatnak« mondá Vasi Jóska barátom, ki negyedszer próbálja ugyanazt az egy vizsgát, — »akkor nem tanulok többet!«

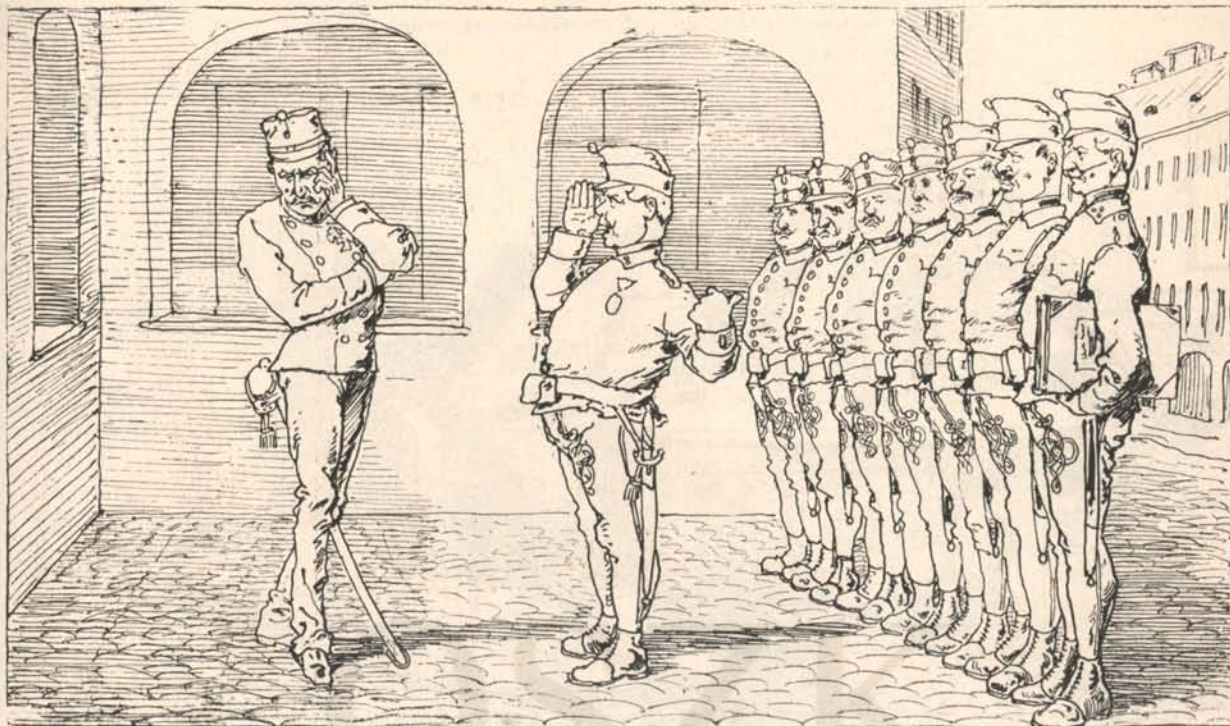
— Lakáskeresésnél mindenhol megköveteld a könyvesalmáriumot; még szolid firmának néznek s olcsóbban jutsz tanyához.

— Én tudnék legérzékenyebb büntetést mérni a morgó-völgyi Lendlire. Elítélném őt Lechner közjogi előadásának naponkénti katalógus olvasással és heti kolloquiummal súlyosbított egy évi hallgatására.

— Ha még egyszer vizitáció alá kerülnek, ezt mondanám a sorozó Lendliknek: »még a komandó szóra sem fogok löni a magyarokra!« Ugyan bevennének é?

— Ugy hallatszik, hogy a terézvárosi új diákmenház megnyitási ünnepére engem fognak deignálni egyetemi képviselőnek. Még ma folyamodom a régi menházba a gálámért.

A KASZÁRNYA UDVARÁN.



Közvítés. Kapitány uram, jelentem alásan, panaszra gyítem a káplár ur Vaskó ellen, mert nyakon vágott.

Lendl kapit. Káplár Vaskó, mért vágta nyakon ezt a legényt?

Káplár Vaskó. Jelentem áttossággal kapitány uram, ez a pernahajder vádaskodott az kamerádjaira, amér az kanténba szídták az tiszt urakat. Az ilyen kóczbélü, hitvány ispionyt, aki a saját kamerádjai ellen vádaskodik, mindég nyakon szoktam teremteni.

Lendl kapit. (magában.) Milyen szerencse, hogy kapitány vagyok!

CSODABOGÁR.

Szemelvények abból a rectori beszédből,

melyet a kolozsv. egyetem jelen tanévének megnyitásakor követett el dr. A. S. ur.

»Térnek es időnek végtelenségében zűrű anyagnak chaosában erőegyensúlyi törekvés által az izeltség, a szakszösség útján jött létre, áll fen és alakul folyton folyvást a világ egyetem. — Nagyobb atomok és erőkülönbözetük mértéke szerint magukhoz vonják a kisebbeket, központokat alkotnak; a tolongást rendszakszössös mozgás váltja fel, a chaosnak alapanyagát képező atomok társadalma megalkotja a rendezett világ alapanyagát, a molekulát, melyben már a »Forma« — »dat esse rei« s melyben megva'osulva látjuk azon, kicsinyre és nagyra, elvontra és tényszerre egyaránt találó, s azért nagy mondást — : »Ordo est anima rerum.«

Anyag és erő az atomban változatlan kezdet nélküli és örökkévaló, önmagában mégis tehetetlen, csak kölcsönhatásilag ad nyilvánulást és száguld az űrben cél és irány nélkül; ám, ha központot alkot, vagy arra találó lesz mozgásának célja és irányja, ad szabályos lengések által feltételezett anyagi és erőbeli

tulajdonságokkal felruházott, és ekként változásra, fejlődésre és visszafejlődésre képes testet.

Nem az atomok szépsége (!) tehát, hanem ezen őserőnek szabályozott mivolta a határozó a molekulákra és általuk alkotott testükre.

A mi általános, változhatatlan szükségképeni: az természet-törvény; ilyen az anyag léte, annak erővel felruházott volta és a rendszeresség. — Uralja ez az egész anyagi és erkölcsi világot.

(Ez jó magyarán azt jelenti, hogy a törvény vallja urának az erkölcsöt. Pedig a tudós rektor ur nyilván azt akarta mondani, hogy az anyag felett uralkodik a törvény. S a t. Bizony nagyobb hasznát látja vala a tiszteletreméltó gyülekezet a rectori beszédnek, ha azt, amit előtte már annyian mondtak el simán és világosan, ne cifrázta volna ki olyan körmönfont sallangokkal. A sok czafrang álól alig látszik ki az az egyszerű és régi igazság, mely szerint, látszólagos ellenmondás mellett is, a természetben minden egy nagy harmóniába olvad. S ezt a görcsökben vonagló inaustralét nevezték el »művészi kidolgozásu, költői magaslaton álló remeknek, mely nye lvezete miatt is egyike a legkiválóbb e nemű beszédeknek«.)

Beküldi: Káposzta András.

Diák-meeting az apai portán.

— Tres faciunt collegium. —

Jelenet: a kacsaköltő és kenyérsütő alsó kis ház nagy szobájában.



Bukovay Absentius. Fiuk!? Olvastátok a Thomasius Decanus prédikációját? Attentatum! Valóságos dynamitos dikezió! Veres blattot hordozzatok körül az univerzitáson! El ne tántoritassátok magatokat a nagyságos szavak által! Üljön össze a vérszibizottság! Filisztert faragnak belőlünk! Kivesz a jó mulatós gyerekek dicső faja. A Gajdó gróf ezer forintjára pályázatnak bennünket

Sláger Andris. Alávaló volna, ha olyan fura nem volna!

Dákó Pista. Fölvennem blank felsőre, olyan dühös vagyok. Fumigálnak minket, fiuk! Micsoda szirént is emleget az a Tami dékány? A pesti szirén-világban nem vagyok balek, hanem azt a frajlát nem ismerem.

Bukovay Absentius. Sviudli, talmi! Be akarják rántani a kollegákat. Ejje! szállást csinálnának a bibliotékából. Még ők nekem magyarázzák a lex nasi-vasiana szabadianát! Szeretem ezt a hajsztát. Nacczerü szezonynunk lesz.

Dákó Pista. Milyen vadák! Azt mondja: elpuhulunk. Hogy mért nem uszunk? Hát nem uszunk mi az adóssággan. Hogy nem vivünk. Hát nem vivünk mi a Náthánnal? Hogy nem vadászunk. Hát a cziczus kutya? Bandi, de kiesnének mi a formánkából, ha dékán diktálná azt, hogy mi a diák-élet!

Sláger Andris. Férfiás időtöltést keressünk! Aztán finom helyekre: színházba, concertbe járjunk. Hát szurja ki a nemes profeszország a bilét árát! Tönkre tegyük apáinkat a primadonnáért? (*Soha! Ugy van!*) Hogy hallgassuk az akade-

mia fölolvásásait, ahova Szent Idácska, meg gyöngyöm Juczika napján ha kukkant be egy-egy guszthusomra való gyerek. Annak is csak a hátát látom. Meg tessék haza kísérni, mikor ott a mámi, akinek a karjába kapaszkodik. Mit hallgassam a prelekeziójukat, mikor másnap elolvashatnám a lapokban is? Nem elég a professor? Még extra is keressünk?

Bukovay Abs. Egy egészséges gondolat mégis volt a beszédben: járjunk templomba. Már én azt régóta cselekszem. Nincs jobb randevu hely az isten házábanál. Bizalmas derült baráti körben mozogjunk? Hát ennek okvetlenül masculini generisnek köll lenne? Csak *circulus vitiosus* ne legyen. Aszondom, hogy:

*Ha mind a pénzedet
Egy blatra felleved —*

Dákó Pista. Akkor esik csak jól
A potya estébél...

Sláger Andris. *Eljártszottad innár — — —*

Bukovay (harangozik a végtagjaival.) Ne kántáljatok! Folytassuk a tanácskozást, vagy pedig fölterjesztem a gyűlésnek az érdemleges határozatot.

Dákó Pista. Nem lehet még. Egyet-mást meg kéne még beszélni. Hát az olyat ne czáfoljunk meg, hogy: »van ismerőseink közt olyan talán, a ki folyvást játszik és veszít.« No bezzeg, az enyim közt nincs. Kitagadnám a balekjit rögtön. De mit szölköztek az ilyen prédikatori tónushoz?

Sláger Andris. Pász neki!

Dákó Pista. Meg képviselő-házba, régészeti gyűlésekbe küldözgetne minket. A Pulszkyneumba is. Hisz ugyis tisztel-

jük mi a dicső ó-kort; a mythologia iránt féblink is van; mert hát kik a stammgasztjai az Amor-, Diana-, Flóra-, Orpheus-, Apollo- és egyéb saaloknak, ha mi nem?

Bukovay A. Bruderek, elég! Berekesztem a vitát. Következnek az indítványok. Magam a következőket terjesztem a t. »kamara« elé:

1-ször. A mint Pestre belézenünk, 100 db. plakát nyomtattatik:

Fiuk! Polgártársak!

Veszélyben a hit, a haza, a szabadság, a tanszabadság, a szabad vélemény, az egyesülési jog!

Hisz értitek, polgártársak! Szent kötelességünk azon érdekek védelmére kelni!

Felkérünk tehát titeket, jelenjete meg minél számosabban f. h. 18-án a Láng (előbb Wittwinditsch) kávéházban d. e. 10-órákor egy

a ns. dékán ur által netalán tán eltántorított kollegák visszatérítésére czélzó nagy gyűlésre.

Jó italokról gondoskodik a kávé.

Polgártársi üdvözléssel

A 600-as bizottság.

Sláger Andris. Helyes!

Dákó Pista. Folytatom én:

2-szor. Bukovay Absentius joghallgató urnak nyujtassék át, mint a bizottság elnökének, leg-szentebb érdekeink megvédőjének egy

dísz-blatt.

Sláger és Dákó. Éljen!

Sláger. 3-szor. Adassék át Dákó Pista joghallgató urnak több

adressze

diáki ingóságokra nervuszt adó jordányoknak.

Dákó és Bukovay. Éljen! Elfogadjuk!

Mindnyájan. Ha-tal-mas! Gilt!

Bukovay. Ezennel mint elnök bezárom az ülést. Fiuk! Teljesítettük szent kötelességünket. Szerencse fel! Hogy is mondja? ... hogy »Szégyen reá...«

Sláger (olvass az »Egyetértés«-ből.) »Szégyen reá, ki lomhán vesztegel. Dicsőség arra, a ki dolgozik. — Válasszatok most, szégyen vagy dicsőség?!«

Dákó P. Választunk. Dologra, legénység! Sári, friss italt hozzál! Elő avval a 32 lapuval!

Bukovay. »Fiaim, csak blattozgatatok!«

(Ugy cselekedvén.)

MÚFORDÍTÁSOK.

— Az Aeneisből. —

Tot maria intravi duce te = A tót Mária behatolt tudsz-e te?

Auster ruebat in silvam intactam = Az osztriga ütem szerint rohant a szilvába.



IDEKI TROMBITA.

Garay születési házára Szegszárdon.

*E házban született Garaink, muzsák örömeire,
E házból Gutter borpéztárt lopva, szökött meg. *)*

*

A Prigele-Szent-Iváni

magános hattyu.

Zomborcz Panta zoptyinár zúrnak, mint a bácskai jómadarak alapos ismerőjének ajánlja

Sikay Stefiodorus

Prigele-Szt.-Iváni zengő szobor.

Mottó: »Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak Hódáságon.«

Szt. Petyi XXI.

A rónaságon hajnal hogy derenge,
Szemem Mosztunka tükrén elmerenge;
Ott nászdalát brekegi ép az unka:
Mily édes víz vagy nekem oh Mosztunka!
S étherben fenn
Egy szárny lebben:

A vízre száll zengő magányos hattyu;
Musicus Cygnus s nem valami fattyú!

Leszállt. Dagadni kezd szeplőtlen leble,
Kristályban fűrdik hófehéres keble;
Szemesillagi a partra szállanak,
Hol a libák fél lábón állanak.

Szívében kél

Szerelmi lél.

Sohajt; mert oh, a libák gágogása
Nem enszerelmének ragyogtatása!

S szemesillagi a vizen révedeznek,
Bús kép, a melyet ottan fölfedeznek:
Enképét látja, hajh magányosan!

Zihál szive szörnyen kívánatosan:

Mit ér nekem

Hattyu eszem?

Oh sors, ne üldözz már, kegyetlen ezéda!
Hadd jöjjön immár felém is egy Léda!

S merengek én vizen a Mosztunkának...
Iszapos partján sváb menyecskék állnak,
Szemesillagim feléjük vonzanak,
Érzelmim hajh! feléjük konganak.

Mit ér nekem

Szobor enem?

Repülj előre dal, bájos kurir...

S intek: Du sacerl, obsz'd herrégszt czu mir!

*) T. i. a borkereskedő társulat 10,000 frtját.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK



Fiasco. Fiasco. — P. S. Jól csinálja. Ide a többivel is. — Hjs. Srny. Kevesen fogják érteni; de oda nagyon be fog ütni, a hova szánta. Azóta hazánk szeretett glóbusz nevezetes dolgok termettek. Lesz

dolga csipesznek, skalpellumnak és a maró reagenziáknak. Várjuk, arzenálásával s a kasztlival egyetemben. — Anonymus. Jók, de tulmennék a határon. — „Atlasz.“ Vigyázó Laczi épen a jövő számban készül olvasmánya gyümölcseivel megörvendeztetni számos tisztelőjét. — V. A. Egy napi lap ugyan már feléje suhintott, de ez nem ok arra, hogy mi is ne ékesítsük föl vele a lapunkat. — Karczagi. A helyett hogy a karczagi polgármester ur pártjához szegődnek annak a jóra való magyar zsidó tanítóknak: még ő fog kezét a fanatikus rabbi-val, ki alacsony boszujának vallásos himet szeretne varrni? Ahelyt, hogy megjutalmaznák s a kormány hajlandóságába ajánlanák az ilyen derék férfút, ki a chéder dohába a fölvilágosodás friss szellőjét viszi be, a disztelen jakhecszséget magasabb színvonalra emeli és aki — mindenek fölött — a körül szerzett érdemet, hogy bizonyos kezek mocskos voltára terelte rá a közfigyelmet s nevével nevezte a polgári erények fényes köntösébe burkolózó kétkulacsosságot: önkönl még üldözöbe veszik s kimarják az ilyen hasznos, tisztességes férfút? Nincs az önök nagy határijában ugynevezett »közvélemény«, melynek sulya lehuzná a bitorlót a polcra s melynek ereje fontartaná s előbbre segítené azt, ami jó és emelnék az olyan polgártársukat, aki ha kóser nem is, de tiszta? E nagy és fölvilágosodott ma g y a r város jó hírének tartozik vele, hogy igazán védje az igaznak. A legjobbat várjuk. — Hrgs. Az ön »programm«-jából semmit sem értünk, csak a dépit világos előttünk, amely szól belőle. Tán önt nem kérték föl a közreműködésre? Azt pedig jól cselekedte, hogy a saját nevét »ki nem titkolta.« Elmésséget uram, ha ért hozzá; vagy száraz tényállást! A többi a mi dolgunk. — W. A. A szándék jó, az élez gyöngé. — Dnflvtr. Mindig kedves dolog az, ha megszólal a jó öreg harang. Kár, hogy nem sürűbben. Hanem biz az csak k ö l t é s z e t marad, amit e szép distichonjában kifejez ön:

*A horvát anya és Magyarország, mint apa, ime
A tengerhez adák szép Fiumét jegyesül.*

Mert nem örömszülék ám a magyar apa és a horvát anya! — P. D. Jeles produktum. A jövő héten is kapóra jön, mert ő gavallérsága csak akkor vetődik haza az ő szegzárdi utjából és adja elő a kaszinóban az ő ottani uri élményeit. A másikat »blind« kérjük, de ha telik, hamarosan, hogy Jánosunk a hozzá való rajzolatokat mielőbb elkészíthesse. — Czeruza. Az újabb süttel is meg vagyunk elégedve. Csak a druszájával, a plajbász-szal írott sorokat nem bírjuk elolvasni. — B. A. Levél ment. — „Magyar Hozsánna.“ Egy ily föllengős verseny küzdő terének nem alkalmas hely az élelzap. Még tréfára magyaráznák. A rég látott, hajdani szép vonásokat szívesen néztük most is. A bennök kifejezett érzéseket nemes hazafiság sugalta. Egy szépirodalmi lapban inkább helyén volna e költemény. — K. Ö. Levelét, mely mint a megelőző is, oly szép olvasottságról s oly helyes ítéletről tanuskodik, élvezettel olvastuk. Csak azt sajljuk, hogy épen mi nem tudjuk fölhasználni önnök találó megjegyzéseit. Egy nagy lap irodalmi rovatának díszére válna önnök bármely ismertetése. Tegye is meg. Részünkről örömmel vállalkozunk rá, hogy helyet szerezzünk cikkei számára, sőt még arra is, hogy itt-ott hiányos magyarságát kisimítsuk. Önnök a bírálati irodalom nagy hasznát venné, mert főleg a tudományos magyar munka ismertetésére akad nálunk kevés tolfogható kéz. Vegye föl s foglalja el azt a helyet, mely méltán megilleti önt. — A. L. Mi is elmondhatjuk jó Arany Jánossal:

*A cikkeket vettük
Jóizün megettük.*

Levél megy. — Több levélről, helyszűke miatt, a jövő számban.

Emléktábla leleplezés.



Magyar Hazám!

Ismét egy jelesednek szülő háza az, amelyet e kő diszit.

Emlékeztető tábla ez, hogy ne feledkezzél meg arról, aki annyi derült órát szerzett neked. Járulj eléje és róvjad le irányában a te hálád adóját.

*Itt születik Borsszem Jankó, ne feledd, magyar ezet!
Évnegyedenként két flóresivel fizeted.
Ő szerzegetti a szellem szikráit elébed,
Ő rendíti vidám s bő kaczagásra hasad.*

SZÁSZ KÁROLY.

Az 1881. év október 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.